

Stuart King

Mubarak går: Den egyptiska revolutionens första seger

Mindre än 24 timmar efter att sitt tal till nationen på torsdagskvällen i vilket han förklarade han satt kvar som president, har Hosni Mubarak avgått och dragit sig tillbaka till sitt "Vinterpalats" i Sharm El Sheikh. Revolutionen har vunnit sin första seger, säger Stuart King, men det verkliga testet ligger framför den.

Den egyptiska statens kris har till slut resulterat i avlägsnandet av Mubarak som president. . Arton dagar av massprotester koncentrerade till Tahrir-torget i Kairo har äntligen tvingat det militära överkommandot att offra presidenten. För ett ögonblick under förra veckan såg det ut som om regimen skulle förbli intakt, när som ledare oppositionspartier gick i "dialog" med vicepresidenten och Mubarak fortfarande kvar vid makten.

Dialogen ledde inte till något och tisdagen såg de största demonstrationerna hittills mot regimen dra in nya krafter på gatorna från alla delar av det egyptiska samhället. Vilket var viktigt, arbetare i nyckelbranscher som transport reagerade, och förenade sig med statstjänstemän, läkare och journalister i strejk.

Demonstranternas beslutsamhet ledde till en kris i de högre räjongerna av regimen. Mubaraks envishet hotade inte bara profiterna för Egyptens elit utan även själva deras makt. Washington blev allt mer oroat att revolutionen höll på att bli omöjlig att hålla inom kontrollerbara ramar och ökade trycket på armén att vidta beslutsamma åtgärder mot Mubarak. Hans tal på torsdagskvällen var den sista droppen.

Den högsta militära kommandot som börjat förbereda sig på en väntad avgång genom att förklara sig i permanent session och för de protesterandes "berättigade krav", blev chockat av Mubaraks omedgörlighet. Inom några timmar var han borta, med sitt presidentgarde tillkännagivande hans flykt för massan av demonstranter utanför presidentpalatset med hjälp av en megafon.

Militären är för tillfället i kontroll

Makten har överlämnats till De väpnade styrkornas högsta råd. Detta råd är fyllt med generaler som absolut är en del av Mubarak-regimen. De är själva miljonärer eller miljardärer som äger hela shopping- och turist-komplex, och har tjänat miljontals dollar genom korruption och svägerpolitik under årtionden av Mubaraks regim. Mubarak och hans familj beräknas ha en förmögenhet på 60 till 70 miljarder dollar som stulits från det egyptiska folket och gömmts undan i Europa och Saudiarabien.

Över hela Egypten firar massorna. De har all rätt att känna jubel eftersom deras mod och uthållighet besegrade Mubarak. De har besegrat polisen på gatorna, men på bekostnad av 300-400 liv, och genom en kombination av massmobilisering och strejker störtat den ledande figuren i regimen. Som en av demonstranterna sade "Vi jublar nu - vi kommer att tänka på framtiden i morgon".

I morgon måste de konfrontera det faktum att regimen fortfarande har kontroll över läget, men befinner sig på defensiven. Generalerna ingrep därför att de inte kunde krossa rörelsen för revolutionen. De kunde inte krossa den eftersom sprickor började dyka upp i armén, med unga officerare och soldater fraterniserande med demonstranter. De unga officerarna och värnpliktiga soldaterna har föga gemensamt med miljonärs-generalerna, de är väl medvetna om korruptionen och översitteriet i armén. De måste vinnas över på folket sida, armén splittras. Endast på detta sätt kan massorna försvara och utvidga revolutionen.

Ingen återgång till det normala

Den egyptiska militären kommer, tillsammans med sina allierade i Pentagon, att försöka genomföra en ”ordnad övergång”, och säga åt demonstranterna att gå hem och arbetarna att återgå till arbetet, hävdande att Egypten måste återgå till ”det normala”.

Normalitet är det sista Egypten behöver. Massorna måste gå vidare med sina krav och framför allt förbli mobiliserade på gatorna. De väpnade styrkorna måste tvingas att lämna över makten till folket. Tahrir-torget har redan sin egen demokrati och ledarskap, och har fått anslutning av delegater från städer över hela Egypten.

De demonstranter som drivit bort Mubarak måste utropa sin egen övergångsregering som förlitar sig på oppositionspartierna, ungdomen, arbetare och meniga soldater. De måste skjuta De väpnade styrkornas högsta råd åt sidan och samtidigt fullständigt avveckla den orörda säkerhetsapparaten som ligger under inrikesministeriet.

Massorna måste kräva val av en revolutionär konstituerande församling inom några månader, en församling som skyddas av mobiliseringen på gatorna, och som inte bara sopar bort den gamla regimen, utan lägger fram ett krisprogram för att lösa problemen med fattigdom, stigande priser och förtryck, en församling som ställer alla den gamla regimen torterare och korrupta miljardärer inför rätta och öppnar vägen för en regering av arbetare, ungdomar och små jordbrukare.

Revolutionen i Egypten har bara börjat, för att överleva måste gå vidare utan dröjsmål.

Stuart King

Översatt från *Permanent Revolution* av Socialistiskt Alternativ